

РЕШЕНИЕ

№ 25531

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7226** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Сдружение „Музикаутор, срещу отказ на главния секретар на Министерство на културата, обективиран в т.4 от Решение № 97-00-59/27.06.2024г.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в нарушение на изискванията за форма, при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби.

Ответникът – главен секретар на Министерство на културата, в съпроводителното писмо към административната преписка, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със Заявление вх.№ 97-00-59/13..06.2024г. оспорващият е поискал достъп до обществена информация, относно :

1. Колко проверки по спазването на Закона за авторското право и сродните му права при публично изпълнение на музика в туристически и търговски обекти са извършени от инспектори от дирекция „Авторско право и сродните му права“ при Министерство на културата за периода от 01.01.2022 г. до 01.06.2024г.?

2. Колко от образуваните преписки по повод на проверките по т.1 са били прекратени поради изтичане на 3-месечния, респ. 1-годишния давностен срок по чл.98г от МАПСП, във вр.чл.34, ал.1, изр.3 от ЗАНН?

3. Колко от образуваните преписки по повод проверките по т.1 са били прекратени поради изтичане на 6-месечния давностен срок по чл.98г от ЗАПСП, във вр.чл.34, ал.3 от ЗАНН.

4. За колко от проверяваните по т.1 търговски обекти и какви/колко по вид/брой правни действия е предприело Министерство на културата в изпълнение на своите правомощия по Глава дванадесета и Глава тринадесета от ЗАПСП?

С оспореното решение ответникът е отказал предоставянето на информацията по т.4, мотивирайки се, че не е налице надделяващ обществен интерес от представянето ѝ.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните прави изводи : Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА

Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – главен секретар на МК, което се установява от приложената по делото Заповед РД-09-377/09.05.2023г. като спор по този въпрос между страните няма.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив, с което твърденията за неспазването ѝ са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни

относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ. В процесния случай се оспорва отказът на ответника да предостави на оспорващия информация, която безспорно може да се определи като обществена и попада в приложното поле на ЗДОИ, поради липса на надделяващ обществен интерес. По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК. Според настоящия състав липсват данни от страна на административният орган да е извършена преценка за наличието или липсата на надделяващ обществен интерес. Разпоредбата на чл. 13, ал.4 от ЗДОИ постановява, че достъпът до служебна обществена информация не може да бъде ограничаван при наличие на надделяващ обществен интерес. Наличието на надделяващият обществен интерес е дефинирано в §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ – когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ. В настоящия казус, следва да се приеме, че тъй като чрез исканата информация заявителят може да си състави мнение относно законосъобразното прилагане на ЗАПСП и осъществявания контрол от МК, в случая е

налице надделяващ обществен интерес, който дерогира ограничението на достъпа. По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е основателна и доказана по своето правно основание и следва да бъде уважена, а оспореното решение отменено, като издадено в противоречие с материалния закон. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ административният орган дължи ново произнасяне по заявлението в срока по чл. 28, ал. 1 и при спазване на разпоредбите на чл.32, ал.1 и чл.33 от ЗДОИ.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да заплати, на оспорващата страна сторените по делото разноси в размер на 250 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискана до приключване на устните състезания.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ отказ на главния секретар на Министерство на културата, обективиран в т.4 от Решение № 97-00-59/27.06.2024г.

ВРЪЩА административната преписка на Министъра на културата на Република България за ново произнасяне с мотивиран акт по заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 97-00-59/13..06.2024г от Сдружение „Музикаутор“ ЕИК[ЕИК], в частта по т.4 при спазване на законоустановените срокове и при съобразяване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Министерство на културата на Република България да заплати на Сдружение „Музикаутор“ ЕИК[ЕИК] деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение и платена държавна такса в размер на 250 /двеста и петдесет/ лева ..

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: